P7_TA(2013)0029

Määrus teatavate kolmandatest riikidest imporditud toodete päritoluriigi kohustusliku märkimise kohta

Euroopa Parlamendi 17. jaanuari 2013. aasta resolutsioon teatavate kolmandatest riikidest ELi imporditud toodete päritoluriigi märkimise kohta (2012/2923(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus teatavate kolmandatest riikidest imporditud toodete päritoluriigi märkimise kohta (COM(2005)0661 – C7-0048/2010 – 2005/0254(COD)),

– võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit (A7-0273/2010),

– võttes arvesse oma 21. oktoobril 2010. aastal vastu võetud esimese lugemise seisukohta[1],

– võttes arvesse komisjoni 23. oktoobri 2012. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Komisjoni 2013. aasta tööprogramm” (COM(2012)0629), eelkõige teatise lisa,

– võttes arvesse kõiki oma varasemaid resolutsioone päritolu märkimise kohta,

– võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 4,

A. arvestades, et 21. oktoobril 2010. aastal võttis Euroopa Parlament esimesel lugemisel 525 poolt- ja 49 vastuhäälega (erapooletuid oli 44) vastu seisukoha ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus teatavate kolmandatest riikidest imporditud toodete päritoluriigi märkimise kohta;

B. arvestades, et nõukogu ei ole suutnud pärast rohkem kui kahe aasta möödumist ikka veel oma ühist seisukohta vastu võtta ja seega on kaasotsustamismenetlus ummikseisus;

C. arvestades, et oma 2013. aasta tööprogrammis märgib komisjon, et lisaks kokkuleppe puudumisele nõukogus on hiljutiste suundumuste tõttu WTO eeskirjade õiguslikul tõlgendamisel WTO apellatsioonikogus ettepanek aegunud;

D. arvestades, et ELis puuduvad imporditud toodete päritolu märkimiseks ühtlustatud eeskirjad (välja arvatud teatavatel juhtudel põllumajandussektoris);

E. arvestades, et kohustuslikku päritolu märkimise korda on teatavate toodete puhul rakendanud sellised ELi mittekuuluvad WTO liikmesriigid nagu Brasiilia, Kanada, Hiina ja USA;

F. arvestades, et ühissätteid on vaja selleks, et suurendada WTO liikmesriikide konkurentsivõimet ja tagada võrdsed tingimused nende peamiste ELi partnerriikide

---

[1] ELT C 70 E, 8.3.2012, lk 211.

tootjatega, kes on kasutusele võtnud päritolu märkimise;

G. arvestades, et teavitamine on kodanikuvabaduse ja tarbijakaitse üks aluseid;

1. peab kahetsusväärseks komisjoni kavatsust võtta tagasi Euroopa Parlamendis esimesel lugemisel heaks kiidetud määruse ettepanek teatavate kolmandatest riikidest imporditud toodete päritoluriigi märkimise kohta, ilma et komisjon oleks Euroopa Parlamenti sellest nõuetekohaselt ja õigel ajal teavitanud ning andnud enne otsuse tegemist kaasseadusandjatele üksikasjalikke selgitusi selle põhjuse kohta;

2. palub komisjonil kavandatav otsus uuesti läbi vaadata;

3. palub tungivalt, et komisjon esitaks alternatiivina uue WTO põhimõtetega kooskõlas oleva õigusakti ettepaneku, mis annaks ELile võimaluse käsitleda probleeme, millele pakuti lahendusi juba esialgses ettepanekus;

4. palub komisjonil teavitada parlamenti seadusloomemenetluse taaskäivitamiseks ja praeguse ummikseisu ületamiseks vajalike edasiste meetmete ajakavast;

5. kutsub komisjoni üles algatama viivitamata võrdlev uuring kõikides WTO liikmesriikides praegu kehtivate ja rakendatavate päritolu märkimist käsitlevate õigussätete kohta, et analüüsida aluspõhimõtteid ja hinnata nende vastavust WTO eeskirjadele;

6. tuletab taas kord meelde, et mitmepoolses kaubanduses on oluline tagada võrdsed võimalused ELi ettevõtetele ja nende konkurentidele kolmandates riikides ning järgida ühtset lähenemisviisi, mis aitaks tagada tarbijakaitse; rõhutab, et see on vajalik ka selleks, et toetada kvaliteetsete toodete tootmist ning keskkondlike ja sotsiaalsete standardite rakendamist praeguse globaalse konkurentsi tingimustes, millel eriline tähtsus VKEde jaoks;

7. rõhutab, et seni kuni uued õigusaktid kehtima hakkavad, tuleb kõiki kättesaadavaid vahendeid nii piirkondlikul, riiklikul kui ka ELi tasandil tõhusamalt kasutada, et võimaldada tarbijatel ühtsel turul teha teadlikumaid ostuvalikuid, sh harimise ja massimeedia abil teadlikkuse suurendamise kaudu;

8. palub nõukogul võtta pärast esimest lugemist Euroopa Parlamendis vastu ühine seisukoht, et institutsioonidevaheline arutelu tavapärasel viisil võimalik oleks;

9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.